

мож дружкѣ, дщера на одного предпочтенъ селянинъ, коя-то днесъ имаше время, като другый нѣтъ, да мя придружи, и за това додохъ сама. Таа свѣщенна книга, что ѣ прѣдпочитамъ отъ сичкы-ты други, колко-то имамеју дома си, не оставямъ ѣ никога отъ при себе си, ако и да знаѣ сичкѣ-тѣ изустъ. Много нѣтъ у тѣзи черквѣ, наумявамъ си за тебе, и молахъ Бога да тя доведе въ назухы-ты ми, и ето че Богъ услышалъ мой-ты пекорны и чистосърдечны молитвы. Послучаѣ днесъ съмъ забравила тука книгѣ-тѣ, дѣто прочетохъ причастны-ты молитвы, зачтото ся комкахъ, и Богъ употребилъ това, за да ми открие любезныя мой братъ. Хвала на имя-то му, че мя удостои да тя приѣмна слѣдъ толкози години “.

— И азъ, отговори Андрей, бѣхъ беспокоенъ, като видѣхъ че съмъ загубилъ нѣтъ и скытахъ ся изъ дубравѣ-тѣ; нѣ това обстоятелство быде причина на това ни благополучно сбираніе. Видишь ли какъ Всесильный много нѣтъ